

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B**

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 696/93

ze dne 15. března 1993

o statistických jednotkách pro účely statistického zjišťování a analýzy hospodářství ve Společenství

(Úř. věst. L 76, 30.3.1993, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008	L 311	1	21.11.2008

Ve znění:

► <u>A1</u>	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
--------------------	--	-------	----	-----------

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 696/93

ze dne 15. března 1993

o statistických jednotkách pro účely statistického zjišťování a analýzy hospodářství ve Společenství

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že fungování vnitřního trhu Společenství vyžaduje existenci statistických norem použitelných ke stanovení jednotek a pro sběr, předávání a zveřejňování statistických údajů za členské státy i za Společenství za účelem vytvoření spolehlivých a srovnatelných informací dostupných podnikům, finančním institucím, úřadům a všem ostatním subjektům působícím na vnitřním trhu;

vzhledem k tomu, že statistické informace o hospodářství jsou pro podniky nezbytné k posuzování jejich konkurenceschopnosti a slouží orgánům Společenství při předcházení narušování hospodářské soutěže;

vzhledem k tomu, že podle zásady subsidiarity je tvorba společných statistických norem umožňujících sestavení harmonizovaných informací činností, která může být účinně provedena pouze na úrovni Společenství, a že tyto normy budou v jednotlivých členských státech používány pod dohledem orgánů a institucí pověřených sestavováním oficiálních statistik;

vzhledem k tomu, že ucelené statistické informace nezbytné pro řízení vnitřního trhu mohou být poskytovány spolehlivě, rychle, pružně a podrobně pouze tehdy, budou-li členské státy používat společné definice statistických jednotek;

vzhledem k tomu, že by mělo být umožněno, aby si členské státy při splnění zvláštních požadavků ponechaly své stávající systémy statistické terminologie nebo do nich zavedly jiné statistické jednotky pro účely statistického zjišťování a analýzy hospodářství;

vzhledem k tomu, že výběr statistických jednotek pro konkrétní zjišťování a analýzy bude vymezen zvláštními právními předpisy;

vzhledem k tomu, že používání statistické klasifikace ekonomických činností v Evropském společenství NACE rev. 1, zavedené nařízením (EHS) č. 3037/90 ⁽⁴⁾, a používání Evropského systému integrovaných hospodářských účtů (ESA) vyžaduje standardní definice statistických jednotek pro registry a zjišťování a pro zveřejňování a analýzy statistik;

vzhledem k tomu, že výbor zřízený nařízením (EHS) č. 3037/90 je příslušný k vypracování hlavních směrů klasifikace statistických jednotek podle NACE rev. 1, že však tyto jednotky musí být definovány;

vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby statistické jednotky klasifikované podle NACE rev. 1 byly definovány jednotně ve všech členských státech za účelem zajištění srovnatelnosti odpovídajících národních statistických údajů a statistických údajů Společenství;

vzhledem k tomu, že je žádoucí omezit počet statistických jednotek výrobního systému;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 16.10.1992, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 337, 21.12.1992 a rozhodnutí ze dne 10. února 1993 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 19, 25.1.1993, s. 60.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 293, 24.10.1990, s. 1.

▼ B

vzhledem k tomu, že mezinárodní srovnatelnost ekonomických statistik vyžaduje, aby orgány členských států i orgány Společenství používaly statistické jednotky, které jsou přímo v souladu s definicemi uvedenými v úvodu k Mezinárodní jednotné odvětvové klasifikaci OSN (ISIC rev. 3) a v dokumentech k Systému národních účtů OSN (SNA);

vzhledem k tomu, že hospodářství je tvořeno všemi jednotkami účastnicími se výroby a všemi hospodářskými a finančními činnostmi jimi prováděnými;

vzhledem k tomu, že zavedení přesného používání těchto jednotek v celém Společenství vyžaduje přechodné období,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Toto nařízení stanoví seznam statistických jednotek (dále jen „statistické jednotky výrobního systému“) společně s kritérii použití, definicemi jednotek a vysvětlivkami obsaženými v příloze.

Článek 2

Definice statistických jednotek výrobního systému používají členské státy a Komise k identifikaci jednotek za účelem sběru, předávání, zveřejňování a analýzy statistických údajů o hospodářství, zejména údajů souvisejících s NACE rev. 1.

Článek 3

Členské státy od 1. ledna 1994 používají pro statistické údaje týkající se skutečností vzniklých po tomto datu k účelům uvedeným v článku 2 definice uvedené v článku 1.

Článek 4

1. V průběhu přechodného období od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1995 může členský stát používat pro statistiky týkající se tohoto období i jiné statistické jednotky výrobního systému než ty, jež jsou stanoveny v článku 1. Statistické údaje zasílané Komisi se v takových případech v přechodném období co nejpřesněji upraví a předají v souladu s přílohou.

2. Komise může ve výjimečných případech na žádost členského státu a na základě opodstatněných technických nebo praktických důvodů prodloužit přechodné období nejdéle do 31. prosince 1997.

▼ M2*Článek 5*

Po skončení přechodného období podle článku 4 může Komise řídicím postupem podle čl. 7 odst. 2 povolit členskému státu používání jiných statistických jednotek výrobního systému.

Článek 6

Komise přijímá prováděcí opatření k tomuto nařízení včetně opatření, jejichž účelem je přizpůsobit hospodářskému a technickému pokroku zejména statistické jednotky výrobního systému, použitá kritéria a definice uvedené v příloze. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 7 odst. 3.

▼ **M2**

Článek 7

1. Komisi je nápomocen Výbor pro statistické programy.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼ **B**

Článek 8

Statistické jednotky, na něž odkazuje předpis Společenství upravující statistiku Společenství, jsou vykládány v souladu s pojmy a terminologií tohoto nařízení.

Článek 9

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné ve všech částech a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼ B*PŘÍLOHA***STATISTICKÉ JEDNOTKY VÝROBNÍHO SYSTÉMU VE SPOLEČENSTVÍ****ODDÍL I****Seznam jednotek**

Seznam statistických jednotek používaných při sledování výroby je tento:

- A. podnik;
- B. institucionální jednotka;
- C. skupina podniků;
- D. činnostní jednotka (ČJ);
- E. jednotka s homogenní výrobou (JHV);
- F. místní jednotka;
- G. místní činnostní jednotka (místní ČJ);
- H. místní jednotka s homogenní výrobou (místní JHV).

ODDÍL II**Použitá kritéria**

Statistické jednotky uvedené v tomto nařízení jsou definovány na základě tří kritérií. Relativní význam těchto kritérií se liší podle druhu jednotky.

A. Právní, účetní nebo organizační kritéria

1. Pro definování jednotek tak, aby je bylo možné v ekonomice určit a zařadit, je nutné použít právní nebo organizační kritéria. V některých případech musí být právně samostatné jednotky seskupeny dohromady, neboť nemají dostatečnou organizační samostatnost. Pro definování některých druhů jednotek je nutné rovněž použít účetní a finanční kritéria.
2. K vytvoření „podniku“ jsou využity právní jednotky, které vykonávají zcela nebo zčásti výrobní činnost.
3. Právními jednotkami jsou:
 - právnické osoby, které mají právní subjektivitu bez ohledu na to, které osoby nebo instituce je vlastní nebo jsou jejich členy nebo
 - fyzické osoby, které vykonávají hospodářskou činnost na vlastní účet.
4. Právní jednotka tvoří vždy buď samostatně, nebo ve spojení s jinými právními jednotkami právní základ statistické jednotky označované jako „podnik“.

B. Geografická kritéria

1. Jednotka může být určena geografickou polohou. Oblasti se rozdělují na místní, regionální, národní, oblasti Společenství a celosvětové.
2. Místní úrovni odpovídá „nejmenší správní jednotka“: „commune“ nebo „gemeente“ v Belgii, „kommune“ v Dánsku, „Gemeinde“ v Německu, „demos“ nebo „koinotis“ v Řecku, „municipio“ ve Španělsku, „commune“ ve Francii, „DED“ nebo „ward“ v Irsku, „comune“ v Itálii, „commune“ v Lucembursku, „gemeente“ v Nizozemsku, ► **A1** „Gemeinde“ v Rakousku, „concelho“ v Portugalsku, „kunta/kommun“ ve Finsku, „primärkommun“ ve Švédsku a „ward“ ve Spojeném království. ◀
3. Regionální úrovně jsou definovány v klasifikaci územních statistických jednotek (NUTS), která rozlišuje tři úrovně (I, II, III).
4. Jednotky zjišťování a jednotky analytické jsou definovány tak, aby bylo možno nejprve stanovit údaje pro každý členský stát a aby tyto údaje pak byly spojeny za účelem poskytnutí informací pro celé Společenství nebo pro větší území.

▼B

5. Pravidla týkající se geografických kritérií musí být velmi přesná, aby umožnila konsolidaci a vyloučila dvojí započtení a opomenutí.

C. Kritéria činnosti

1. Výrobní stránka hospodářské činnosti (dále jen „činnost“), nastává tehdy, jestliže dochází ke spolupůsobení zdrojů (zařízení, pracovní síly, výrobní postupy, informační sítě, výrobky), které vede k výrobě konkrétního zboží nebo poskytování konkrétních služeb. Činnost je charakterizována výrobními vstupy (zboží nebo služby), výrobním procesem a vyrobenými výrobky.
2. Činnosti jsou určeny odkazem na patřičnou úroveň v systému NACE rev. 1.
3. V případě, že jednotka vykonává více než jednu činnost, jsou všechny činnosti, které nejsou pomocné, zařazeny podle vytvořené hrubé přidané hodnoty v nákladech na výrobní činitele. Rozlišuje se mezi hlavní činností a vedlejšími činnostmi.
4. Pokud nejsou dostupné žádné číselné údaje o přidané hodnotě, musí být použita jiná kritéria, např. počet zaměstnanců, mzdy, obrat, aktiva, a to takovým způsobem, aby se dosáhlo co největší shody s klasifikací, získané na základě údajů o přidané hodnotě.
5. Jednotky se klasifikují podle své činnosti. Činnost je považována za hlavní nebo převažující činnost jednotky, vytváří-li více než 50 % přidané hodnoty. V ostatních případech se použijí klasifikační pravidla. Klasifikace se provádí odshora dolů v tomto členění: písmeno = kategorie, první dvě číselná místa = oddíl, třetí číslo = pododdíl, čtvrté číslo = skupina, páté číslo = podskupina. Klasifikace na všech úrovních musí být kompatibilní s úrovní předchozí. Tato oblast náleží do působnosti Výboru pro statistické programy uvedeného v článku 7 nařízení (EHS) č. 3037/90.
6. Hlavní a vedlejší činnosti jsou podporovány pomocnými činnostmi, např. administrativou, účetnictvím, zpracováním údajů, kontrolou výroby, nákupem, prodejem, marketingem, skladovým hospodářstvím, opravami, dopravou a údržbou.

Tyto pomocné činnosti jednotky jsou vykonávány proto, aby jednotce byla umožněna a usnadněna výroba výrobků nebo poskytování služeb třetím osobám. Výsledky pomocných činností samy o sobě nejsou předmětem dodávek určených třetím osobám.
7. Pojem pomocných činností je blíže vysvětlen v oddíle IV pod písmenem B.

ODDÍL III

Definice statistických jednotek používaných při sledování výroby a specifické vysvětlivky k jednotlivým jednotkám*A. Podnik*

Podnik je nejmenší kombinace právních jednotek, tvořící organizační jednotku vyrábějící výrobky nebo poskytující služby a mající určitý stupeň rozhodovací samostatnosti, zejména v otázce používání svých běžných zdrojů. Podnik vykonává jednu nebo více činností na jednom nebo více místech. Podnik může být sám jedinou právní jednotkou.

Vysvětlivky:

Takto definovaný podnik je hospodářským subjektem, který za určitých okolností odpovídá spojení několika právních jednotek. Některé právní jednotky vykonávají fakticky činnosti výlučně pro jiné právní jednotky a jejich existence má administrativně-technické důvody (např. daňové), bez nichž by neměly žádný ekonomický význam. Do této kategorie patří rovněž velká část právních jednotek, které nezaměstnávají žádné zaměstnance. V mnoha případech by činnosti těchto právních jednotek měly být považovány za pomocné činnosti jejich mateřské právní jednotky, pro niž pracují, k níž patří a s níž musí být spojeny, aby vytvořily „podnik“ pro účely ekonomických analýz.

B. Institucionální jednotka

Institucionální jednotka je základním ekonomickým rozhodovacím centrem. Je pro ni charakteristická jednotnost chování a rozhodovací samostatnost při plnění jejich hlavních funkcí. Jednotka je považována za institucionální

▼B

jednotku tehdy, jestliže má rozhodovací samostatnost při výkonu svých hlavních funkcí a vede úplné účetnictví.

- Rozhodovací samostatnost při plnění hlavních funkcí znamená, že jednotka je odpovědná a postížitelná za svá rozhodnutí a jednání.
- Vedení úplného účetnictví znamená, že jednotka provádí účetní záznamy, které obsahují všechny její hospodářské a finanční transakce provedené během účetního období, jakož i sestavuje rozvahu (aktiva a závazky).

Vysvětlivky:

1. Ve sféře kapitálových společností odpovídá podnik institucionální jednotce užívané v Evropském systému integrovaných hospodářských účtů (ESA). Podobné institucionální jednotky existují i v sektoru vládních institucí a sektoru soukromých neziskových organizací. Institucionální jednotka ve sféře domácností zahrnuje všechny činnosti domácností, zatímco pojem podnik je vyhrazen výlučně pro jejich výrobní činnosti.
2. Pro subjekty, které zřetelně nemají obě uvedené vlastnosti institucionálních jednotek, platí při použití uvedených pravidel tato ustanovení:
 - a) Domácnosti jsou vždy spojeny s rozhodovací samostatností a představují tedy institucionální jednotky i v případě, že nevedou úplné účetnictví.
 - b) Subjekty, které nevedou úplné účetnictví, se přiřazují institucionálním jednotkám, jejichž účetnictví zahrnuje jejich dílčí účetnictví.
 - c) Subjekty, které vedou úplné účetnictví, ale nemají rozhodovací samostatnost při výkonu svých hlavních funkcí, se přiřazují jednotkám, jež je řídí.
 - d) Subjekty, které odpovídají definici institucionálních jednotek, se za ně považují i v případě, že žádným způsobem nezveřejňují své účetnictví.
 - e) Subjekty, které jsou součástí skupiny podniků a vedou úplné účetnictví, jsou považovány za institucionální jednotky i v případě, že se *de facto* nebo *de iure* vzdaly části své rozhodovací samostatnosti ve prospěch centrálního subjektu (holdingové společnosti) odpovědného za celkové řízení skupiny. Holdingová společnost samotná je považována za samostatnou institucionální jednotku odlišnou od těch, jež ovládá.
3. Institucionálními jednotkami se rozumí:
 - jednotky, které vedou úplné účetnictví a mají rozhodovací samostatnost:
 - a) kapitálové společnosti;
 - b) družstva nebo osobní společnosti, které mají vlastní právní subjektivitu;
 - c) veřejné podniky, které mají na základě zvláštních zákonů právní subjektivitu;
 - d) neziskové organizace s vlastní právní subjektivitou;
 - e) vládní instituce;
 - jednotky, které vedou úplné účetnictví a u kterých se obvykle předpokládá rozhodovací samostatnost:
 - f) kvazispolečnosti: společnosti jediného společníka, osobní společnosti a veřejné podniky nespádající pod body a), b) nebo c), pokud jejich ekonomické a finanční chování může být odděleno od chování jejich vlastníků a podobá se chování kapitálových společností;
 - jednotky, které nemusí nezbytně vést úplné účetnictví, u kterých se obvykle předpokládá rozhodovací samostatnost:
 - g) domácnosti.

C. *Skupina podniků*

Skupina podniků sdružuje podniky spojené právními nebo finančními vazbami. Může mít více než jedno rozhodovací centrum, a to zejména stanovení hlavních směrů ve výrobě a prodeji a v tvorbě a použití zisku. Může sjednocovat některé aspekty finančního řízení a daňové politiky. Tvoří hospo-

▼B

dárský subjekt, který je oprávněn činit rozhodnutí, jež se týkají zejména jednotek, které ho tvoří.

Vysvětlivky:

1. Pro určitá statistická zjišťování a analýzy je někdy prospěšné a potřebné zkoumat vazby mezi určitými podniky a seskupovat dohromady ty, mezi nimiž existují velmi silné vazby.

Několik prací zabývajících se pojmem „skupina podniků“ dosud nebylo ukončeno. Tento pojem vychází z pojmu „účetní skupiny“ uvedeného v sedmé směrnici Rady 83/349/EHS (Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1). Uvedená směrnice vstoupila poprvé v platnost pro konsolidované závěrky účetního období začínajícího v roce 1990. Oblast působnosti sedmé směrnice rozšířila směrnice 90/605/EHS (Úř. věst. L 317, 16.11.1990, s. 60).

2. Podle Sedmé směrnice existuje skupina podniků tehdy, jestliže 20 % kapitálu nebo hlasovacích práv je v rukou jiného podniku nebo je jím kontrolováno. Je třeba vzít v úvahu postup týkající se kontroly pravomoci jmenovat vedení podniku. Bez ohledu na většinovou účast by mělo být přihlédnuto ke skutečně vykonávané kontrole.

3. Takto formulovaná definice není vhodná pro statistickou analýzu, neboť „účetní skupiny“ netvoří navzájem nepropojené aditivní skupiny podniků. Definice statistické jednotky označované jako „skupina podniků“ založené na koncepci „účetní skupiny“ musí být doplněna takto:

— zohlední se účetní skupiny na nejvyšší úrovni konsolidace (hlavní podnik skupiny),

— do skupiny podniků se zahrnou jednotky, jejichž účetnictví je zcela součástí účetní závěrky konsolidujícího podniku,

— připojí se jednotky s většinovou účastí, jejichž závěrky nejsou zahrnuty do celkové konsolidace na základě použití jednoho z kritérií povolených Sedmou směrnicí, tj. rozdílný obor činnosti nebo relativně malá velikost,

— k časově omezeným vazbám kratším jednoho roku se nepřihlíží.

4. Skupina podniků je množinou podniků kontrolovanou hlavním podnikem skupiny. Hlavní podnik skupiny je mateřskou právní jednotkou, která není řízena přímo ani nepřímo žádnou jinou právní jednotkou. Dceřiné podniky dceřiných podniků jsou považovány za dceřiné podniky mateřského podniku. Existují však některé formy družstev a sdružení, v nichž je mateřský podnik ve skutečnosti vlastněn jednotkami skupiny.

5. Skupiny podniků jsou často vzájemně spojeny různými typy vazeb jako vlastnickým vztahem, kontrolou a vedením. Tyto jednotky jsou v mnoha případech spojeny s jednotkami téže rodiny podniků několika různých generací. Jednotka skupiny podniků často odpovídá konglomerátu propojenému sítí všestranných vztahů a obvykle zahrnuje velmi široký okruh činností. V rámci skupiny podniků lze často rozpoznat podskupiny.

6. Je prospěšné rozlišit všechny vazby (většinové i menšinové) mezi hlavním podnikem skupiny a kontrolovaným podnikem, a to pomocí sítě dceřiných podniků a jejich dceřiných podniků. Tímto způsobem je možné stanovit celkové uspořádání skupiny.

7. S ohledem na důsledky různých účetních směrnic by se mělo vždy usilovat o rozlišování mezi základními jednotkami skupiny, které patří mezi nefinanční podniky, a jednotkami, které musí být zařazeny mezi finanční instituce. U finančních institucí je nutné rozlišovat mezi jednotkami, které jsou úvěrovými institucemi a těmi, které jsou pojišťovacími podniky. Přestože některé skupiny podniků vykonávají svou činnost po celém světě, je nutné je analyzovat podle hospodářského území Společenství a podle území jednotlivých členských států.

8. Jednotka skupiny podniků je výhodná zejména pro finanční analýzy a pro analýzu podnikových strategií, má však příliš různorodý charakter a je nestálá na to, aby mohla být pro statistická zjišťování a analýzu uznána za ústřední jednotku, již zůstává podnik. Slouží ke shromažďování a předkládání určitých informací.

D. Činnostní jednotka (ČJ)

Činnostní jednotka (ČJ) zahrnuje části podniku, které se podílejí na výkonu určité činnosti na úrovni skupiny (čtyřmístný číselný kód) systému NACE rev. 1, a odpovídá jednomu nebo více provozním útvarům podniku. Infor-

▼B

mační systém podniku musí být schopen stanovit nebo vypočítat pro každou ČJ alespoň hodnotu výroby, mezipotřebu, náklady na pracovní síly, provozní přebytek, jakož i zaměstnanost a tvorbu hrubého fixního kapitálu.

Vysvětlivky:

1. ČJ byla vytvořena jako jednotka zjišťování za účelem zvýšení homogeneity výsledků statistických zjišťování rozdělených podle činností, a tím i mezinárodní srovnatelnosti těchto výsledků, neboť v rámci podniku mohou být sledovány různé druhy horizontálního a vertikálního propojení, a to jak na úrovni národní, tak mezinárodní. Subjekt, který vykonává pouze pomocné činnosti pro podnik, jehož je součástí, nemůže být považován za samostatnou ČJ. ČJ odpovídá pracovní definici uvedené v odstavci 96 úvodu k ISIC rev. 3.
2. Činnostní jednotky zařazené v určité položce klasifikačního systému NACE rev. 1 mohou ve svých vedlejších činnostech, které nemohou být samostatně určeny z dostupných účetních podkladů, vyrábět výrobky nepatřící do homogenní skupiny činností typických pro ČJ. Na druhé straně však ČJ zařazené podle své hlavní výrobní činnosti v určité položce klasifikačního systému nezahrnují celkovou výrobu výrobků patřící do homogenní skupiny, protože tyto výrobky mohou být vyrobeny v rámci vedlejších činností ČJ zařazených v jiné položce klasifikace.
3. Vnitropodnikové účetnictví (např. hospodářská a nákladová střediska) se často vytvořilo na základě kritérií, která se přibližují koncepci činností. Umožňuje poskytování údajů na úrovni ČJ, a tudíž i jejich sledování.
4. Všechny náklady pomocných činností podniku musí být přiřazeny k hlavním a vedlejším činnostem, a tedy k ČJ sledovaným v rámci podniku.

E. *Jednotka s homogenní výrobou (JHV)*

Jednotka s homogenní výrobou (JHV) je charakteristická jedinou činností charakterizovanou homogenním charakterem výrobních vstupů, výrobního procesu a výrobních výstupů. Výrobky, které představují výrobní vstupy a výrobní výstupy, mají charakteristické fyzikální vlastnosti, stupeň zpracování, charakteristická je i použitá technologie výroby a klasifikace výrobku. Jednotka s homogenní výrobou může odpovídat institucionální jednotce nebo její části, avšak nikdy nemůže patřit do dvou různých institucionálních jednotek.

Vysvětlivky:

1. Pro přesnou analýzu výrobního procesu stanovil Evropský systém integrovaných hospodářských účtů (ESA) jednotky s homogenní výrobou, které umožňují zkoumání technicko-hospodářských vztahů. Tyto analytické jednotky jsou používány především pro účely tabulek znázorňujících vstupy a výstupy a v praxi jsou vytvářeny z informací shromážděných pro jednotky zjišťování, neboť tyto zpravidla nemohou být sledovány přímo.
2. Většina jednotek zjišťování se zabývá současně různými činnostmi. Mohou se zabývat hlavní činností, některými vedlejšími činnostmi, tj. činnostmi patřícími do jiných odvětví, a některými pomocnými činnostmi jako např. administrativou, nákupy, prodeji na trhu, skladováním, opravami aj. Jestliže jednotka zjišťování vykonává hlavní činnost a jednu nebo více vedlejších činností, bude rozdělena na odpovídající počet JHV a bude změněna klasifikace vedlejších činností, které budou zařazeny v různých položkách odlišných od hlavních činností. Pomocné činnosti jednotky zjišťování nejsou naproti tomu odděleny od hlavních případně vedlejších činností, kterým slouží.
3. JHV je definována nezávisle na místě činnosti. V klasifikaci ISIC rev. 3 je „jednotka s homogenní výrobou (JHV)“ definována tak, aby odpovídala místní JHV. Odstavec 112 úvodu k ISIC rev. 3 se řídí odstavcem 104.

F. *Místní jednotka*

Místní jednotka je podnik (nebo jeho část, např. dílna, továrna, obchod, kancelář, dům nebo skladiště) situovaný v geograficky vymezeném prostoru. V tomto místě nebo z tohoto místa se provádí hospodářská činnost, kterou až na některé výjimky vykonává v rámci jednoho a téhož podniku jedna nebo více osob (podle okolností též na zkrácený pracovní úvazek).

▼ B

Vysvětlivky:

1. Jestliže osoba vykonává práci na více místech (údržba nebo dozor) nebo doma, místní jednotkou se rozumí místo, z něhož jsou vydávány pokyny nebo ze kterého je organizována práce. Musí být možné určit, kolik zaměstnanců je přiděleno do místní jednotky. Nicméně všechny právní jednotky, které tvoří právní základ podniku nebo jeho části, musí mít místní jednotku jako místo podnikání, a to i tehdy, jestliže tam nikdo nepracuje. Kromě toho může místní jednotka vykonávat pouze pomocné činnosti.
2. Pojem geograficky vymezené místo musí být vykládán důsledně: dvě jednotky téhož podniku umístěné na různých místech (dokonce v rámci nejmenší správní jednotky členského státu) musí být považovány za dvě místní jednotky. Jediná místní jednotka se však může rozkládat na území několika sousedních správních oblastí a v takovém případě je obvykle určujícím faktorem poštovní adresa.
3. Hranice jednotky jsou stanoveny hranicemi místa, což například znamená, že veřejná silnice vedoucí napříč neporušuje celistvost hranic. Definice je podobná definici uvedené v odstavci 101 úvodu k ISIC rev. 3 v tom, že se týká umístění v užším smyslu tohoto pojmu, avšak liší se od definice uvedené v odstavci 102 v tom, že tento užší význam se nesmí měnit v závislosti na právě prováděné statistice. Kromě toho se běžně používá kritérium osob pracujících v jednotce.
4. Regionální evropský systém integrovaných hospodářských účtů ESA-REG (regionální aplikace ESA) používá stejnou definici místní jednotky pro účely regionálního účetnictví.

G. *Místní činnostní jednotka (místní ČJ)*

Místní činnostní jednotka (místní ČJ) je tou částí ČJ, která odpovídá místní jednotce.

Vysvětlivky:

1. Každá ČJ musí obsahovat alespoň jednu „místní ČJ“; ČJ ale může být vytvořena sloučením částí jedné nebo více místních jednotek. Naproti tomu může být místní jednotka za určitých okolností tvořena pouze souborem pomocných činností. V takovém případě je přípustná doplňková klasifikace místní jednotky. Kromě toho by každý podnik měl mít alespoň jednu „místní ČJ“.
2. „Místní ČJ“ odpovídá pracovní definici pojmu „establishment“ podle odst. 106 úvodu k ISIC rev. 3.

H. *Místní jednotka s homogenní výrobou (místní JHV)*

Místní jednotka s homogenní výrobou (místní JHV) je součástí jednotky s homogenní výrobou, která odpovídá místní jednotce.

ODDÍL IV

Doplňující vysvětlivky

A. *Vládní instituce a soukromé neziskové organizace*

1. V případě vládních institucí je příslušná statistická jednotka pro sběr a sestavování statistických údajů velmi variabilní (např. ústřední vládní instituce, správa sociálního zabezpečení nebo regionální vládní instituce, vládní instituce provincie, departementu, hrabství, obce, města, aj.). Tyto rozdílné instituce společně plánují, kontrolují a spravují finanční prostředky subjektů, kterými jsou tvořeny (což mohou být ministerstva, generální ředitelství, kanceláře, agentury, úřady aj.). Pokud se týká druhu činnosti, pak jsou některé z těchto orgánů, zejména na místní úrovni, pravděpodobně mnohem různorodější než kapitálové společnosti.
2. Činnosti těchto orgánů často spadají do kategorie L systému NACE rev. 1 označené jako „Veřejná správa, obrana, povinné sociální zabezpečení“; jiné instituce vykonávají činnosti patřící v podstatě do jiných kategorií, jako např. „Vzdělávání“ (kategorie M), „Zdravotnictví a sociální péče“ (kategorie N) a „Ostatní služby veřejnosti“ (kategorie O).
3. Má-li se řada údajů o subjektech soukromého sektoru spojit s údaji o uvedených vládních institucích a soukromých neziskových organizacích klasifikovaných podle druhu hospodářské činnosti, musí být jejich určení a klasifikace prováděny pomocí statistických jednotek odpovídajících co

▼B

nejvíce statistickým jednotkám definovaným pro soukromý sektor. Z tohoto důvodu jsou všechna kritéria užívaná v soukromém sektoru analogicky použita rovněž pro vládní instituce. Totéž platí pro soukromé neziskové organizace.

B. Pomocné činnosti

1. Činnost musí být považována za pomocnou činnost, splňuje-li všechny následující podmínky:
 - a) slouží pouze té jednotce, k níž patří, tj. s vyrobenými výrobky nebo poskytovanými službami se nesmí obchodovat na trhu;
 - b) v podobných výrobních jednotkách se provádí srovnatelná činnost v podobném rozsahu;
 - c) poskytuje služby nebo výjimečně vyrábí předměty krátkodobé spotřeby, které nejsou součástí konečných výrobků jednotky (např. drobné výrobní pomůcky a nářadí nebo lešení);
 - d) podílí se na běžných nákladech samotné jednotky, tj. nevede k tvorbě hrubého fixního kapitálu.
2. Rozdíl mezi pomocnou, hlavní a vedlejší činností může být znázorněn na několika příkladech:
 - výroba drobných výrobních pomůcek a nářadí pro použití uvnitř jednotky (v souladu se všemi kritérii) je pomocnou činností;
 - doprava na vlastní účet (v souladu se všemi kritérii) je obvykle pomocnou činností;
 - prodej vlastních výrobků je pomocnou činností, neboť obecně platí, že není možno vyrábět bez prodeje. Existuje-li však v rámci výrobního podniku maloobchodní prodejna (přímý prodej konečnému spotřebiteli), což například může být místní jednotka, pak toto prodejní místo může být zcela výjimečně a pro účely stanovených analýz považováno za činnostní jednotku. Tato jednotka zjišťování pak bude posuzována dvojím způsobem, jednak z hlediska činnosti (hlavní nebo vedlejší) vykonávanou v rámci podniku a jednak z hlediska své vlastní činnosti (maloobchodní prodej).
3. Podle výše uvedeného tedy zpravidla platí, že pokud výrobní procesy nemohou bez podpory pomocných činností probíhat, neměly by být pomocné činnosti oddělovány a vytvářet oddělené subjekty, a to ani tehdy, jsou-li vykonávány odlišnými právními subjekty nebo na různých místech nebo vedou-li oddělené účetnictví. Kromě toho se k pomocné činnosti nepřihlíží, je-li prováděna klasifikace činnosti subjektu, který pomocnou činnost vykonává. Ukázkovým příkladem subjektu vykonávajícího pomocnou činnost je ústředí nebo sídlo podniku.
4. S ohledem na definici uvedenou v bodě 1 nesmí být níže uvedené činnosti pokládány za pomocné činnosti:
 - a) výroba výrobků nebo výkon prací podílejících se na tvorbě hrubého fixního kapitálu, zejména stavební práce ve vlastní režii. Tento postup je v souladu s metodou používanou v systému NACE rev. 1, podle níž jsou jednotky vykonávající stavební práce ve vlastní režii zařazeny do stavebnictví, a to za předpokladu, že existují dostupné údaje;
 - b) výroba, jejíž podstatná část je prodána na trhu, a to i tehdy, jestliže se velká část spotřebuje v hlavních nebo vedlejších činnostech;
 - c) výroba výrobků, které se následně stávají nedílnou součástí výstupu hlavní nebo vedlejší činnosti, např. výroba beden, kontejnerů apod., které vyrábí vnitropodnikový útvar pro zabalení výrobků vyrobených podnikem;
 - d) výroba energie (integrované elektrárny nebo integrované koksovny), a to i přesto, že je zcela spotřebována v rámci hlavní nebo vedlejší činnosti mateřské jednotky;
 - e) nákup zboží za účelem jeho dalšího prodeje bez dalšího zpracování;
 - f) výzkum a vývoj; tyto činnosti nejsou hojně rozšířeny a neposkytují služby využívané v běžné výrobě.

Činnosti uvedené ve všech těchto příkladech by měly být považovány za odlišné činnosti a následně uznány za ČJ, existují-li samostatné údaje o těchto činnostech.

▼B

5. Jsou-li pomocné činnosti vykonávány ve prospěch jediného subjektu, stanou se jím používané činnosti a zdroje nedílnou součástí činností a zdrojů této jednotky. Jestliže však činnosti statistické jednotky a odpovídajících pomocných činností nejsou prováděny v téže geografické oblasti (definované z hlediska zón stanovených pro účely statistických zjišťování), může být žádoucí shromažďovat k těmto jednotkám oddělené doplňkové informace pro kategorie údajů, které musí být klasifikovány z hlediska geografických oblastí, a to i přesto, že uvedené jednotky vykonávají pouze pomocné činnosti.
6. Jsou-li pomocné činnosti prováděny především ve prospěch dvou nebo více činnostních jednotek, pak náklady na tyto pomocné činnosti musí být rovnoměrně rozděleny na všechny činnostní jednotky, pro něž jsou tyto činnosti vykonávány. Stejným způsobem by měly být rozepsány i náklady přiřazené ke každé z těchto odlišných činností za předpokladu, že existují dostupné údaje o přiřazení uvedených nákladů. V případě, že by však nebyly dostupné žádné informace tohoto charakteru, měly by náklady na pomocné činnosti být rozepsány na hlavní a vedlejší činnosti poměrně k hodnotě výstupu bez mezispotřeby snížené o náklady na samotné pomocné činnosti. V případě, že v praxi bude použití uvedené metody příliš obtížné, mohou být náklady na pomocné činnosti rozepsány poměrně k hodnotě výstupu.
7. Jsou-li pomocné činnosti uspořádány tak, aby sloužily dvěma nebo více subjektům podniku složeného z většího počtu jednotek, mohou vytvořit skupinu pomocných činností na jiném místě. V takovém případě by mohlo být prospěšné povolit doplňkovou klasifikaci, stejně jako by bylo významné zahrnout kompletně některé činnosti, přestože jsou prováděny samostatně nebo prostřednictvím subjektů, které se zabývají výlučně pomocnými činnostmi (jako počítačové služby). Pro tento účel by pak tyto pomocné činnosti mohly být klasifikovány jednak z hlediska své vlastní činnosti, jednak z hlediska činnosti jednotky, k níž patří.
8. Je možné, že činnost je nejprve pomocnou činností, následně však začne poskytovat služby, které bude prodávat jinému subjektu. Činnost tohoto druhu se může rozvinout do té míry, že přestává být pomocnou činností a musí být proto pokládána za jednu z hlavních nebo vedlejších činností subjektu. Jediná možnost, jak rozhodnout, zda daná činnost má být považována za pomocnou činnost nebo za činnost hlavní, příp. vedlejší, spočívá v posouzení jejího významu pro podnik jako celek.

C. Tabulka podle činností a umístění

Jedna nebo více činností	Jedno nebo více míst Podnik Institucionální jednotka	Jediné místo Místní jednotka
Jediná činnost	ČJ JHV	místní ČJ místní JHV